

జ్ఞాని

శ్యామలదేవి దశిక, North Brunswick, NJ

నాలుగేళ్ళ క్రిందట నేను ఇండియా వెళ్ళనప్పుడు హైదరాబాదులో మా బాబాయిని తీసుకొని షాహింగుకు వెళ్ళాను. స్రతిసారి రోడ్డు దాటవలసివచ్చినప్పుడల్లా నేనుచేసే హాడవిడి చూసి ఆయన 'నువ్వు కొంచెం కొంచెం దాటుకుని వెళ్ళే వాళ్ళే నిన్ను తప్పకొని వెళ్ళారు. కానీ, నువ్వు ఇలా రోడ్డుకు అడ్డంగా పరుగెత్తి నువ్వు కంగారుపడి వాళ్ళను కంగారుపెడుతున్నావు' అంటూ నా చెయ్యి పుచ్చుకుని నెమ్మదిగా రోడ్డు దాటించారు. నాలుగేళ్ళయినా ఆ విషయం నేను ఇప్పటికీ మరచిపోలేదు. ఎందుకంటే ఆయన ఇచ్చిన వివరణ ఒక్క రోడ్డు దాటే విషయంలోనేకాదు, మన నిత్యజీవితానికి కూడా అన్వయస్తుందని నాకనిపిస్తుంది. రోడ్డు దాటటంలో ఇక్కడికి అక్కడికి తేడా వున్నట్టే మన జీవితవిధానంలో కూడా తేడా వుంది.

ఇక్కడ మన జీవితం అంతా పరుగులతోను, ప్లానింగులతోను గడుస్తుంది. ఇక్కడ రోడ్డు దాటవలసివచ్చినప్పుడు ప్లానింగు లేకుండాను, తాపీగాను దాటామంటే 'అంతే సంగతులు.' అలాగే జీవితంలో కూడా ఇక్కడ మనకు ఇష్టంవున్నా లేకపోయినా పరుగులు పెట్టాలి. ప్లానింగులు చేసుకోవాలి. కానీ ఇండియాలో 'జీవితం' అనే రోడ్డును చాలా నెమ్మదిగా, ఓపికగా దాటుతుంటారు. జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యల్ని, కష్టాల్ని తాపీగా ఒన్ అట్ ఏ టైమ్ అన్నట్లుగా హాండిల్ చేస్తుంటారు. పంపులో నీళ్ళు రాకపోయినా, పిల్లాడికి సీటు రాకపోయినా చాలా శాంతంగా వుంటారే కానీ మనలా గాభరాపడిపోరు. అక్కడే వుంది మనకూ వాళ్ళకూ తేడా.

పంకువాటిల్ అన్నా, ప్లానింగ్ అన్నా ప్రాణంపెట్టే మావారు ఇండియా ట్రిప్ అన్నప్పుడల్లా చాలా ఉత్సాహంగా బయలుదేరినా అక్కడ కాలపెడుతూనే, చిటపటలాడిపోతుంటారు అక్కడి ఎండల్లాగానే!! ఇక్కడ జరిగినట్టు రంచనుగా అనుకున్నవి అనుకున్నట్టుగా జరగాలంటే అక్కడ ఎలా కుదురుతుంది అంటే అర్థంచేసుకోరు.

మావారి వేసే ప్లానులన్నీ ఏ సమ్యేలో, బంధులో అదికాకపోతే అనుకోని బంధువులు వచ్చే గాల్లో కలిసిపోతూ వుంటాయి. అప్పుడు ఆ చిరాకంతా మామీద చూపిస్తూ వుంటారు. జోకు ఏమిటంటే ఇక్కడ పుట్టిపెరుగుతున్న మా అమ్మాయి అసలైన జ్ఞాని. అక్కడకు వెళ్ళి మావారు స్రతి విషయాన్ని ఎంత సీరియస్గా, సిస్నియర్గా తీసుకుంటారో మా అమ్మాయి అంత లైట్గా జాలిగా తీసుకుంటుంది. వెళ్ళిన స్రతిసారి చక్కగా ఎంజాయ్ చేస్తుంది. పైగా 'ఇక్కడ అంతే నాన్నా, మనం ఏదీ పట్టించుకోకూడదు' అంటూ అసలు చిదంబర రహస్యం చెప్పేస్తుంది!!

మేము ముగ్గురం కలిసి ఇండియా వెళ్ళినప్పుడల్లా మా అమ్మాయి స్రతివిషయంలో మమ్మల్ని డామినేట్ చేస్తుంది. అసలు తప్పంతా మాదిలెండి. చిన్నతనంలో ఇండియాలో మనవాళ్ళకు ఎవరికీ ఇంగ్లీషు రాదు, అందుకని నువ్వు తెలుగు నేర్చుకుంటే చక్కగా వాళ్ళతో మాట్లాడవచ్చు, లేకపోతే వాళ్ళు నీకు ఏమీ రాదు, తెలియదు అనుకుంటారు అని కారణం చెప్పి తెలుగు నేర్చాను. పాపం, మేము చెప్పింది పూర్తిగా నిజమే అనుకుని ఇండియా వెళ్ళినప్పుడు తెలుగులో మాట్లాడటమే కాకుండా ఒక్క ఇంగ్లీషు మాట రాకుండా మాట్లాడటం బాగా అలవాటు చేసుకుంది. మా అమ్మ 'జ్యోతి చూడు పూర్తిగా తెలుగులో మాట్లాడుతుంది. నువ్వే పరధ్యానంలో ఇంగ్లీషు

కలిపిస్తుంటావు' అంటూ సున్నితంగా నన్ను మందలిస్తూ మనవలాల్ని పొగిడేసుకుంటుంది.

సరే, దీన్ని ఇలాగే ఇంట్లో వుంచితే నా పరువు తీసేస్తుందని కాసేపు బయటకు తీసుకెళ్లాం అని మావారిని కూడా తీసుకుని షాహింగ్ బయలుదేరాను. ఇక్కడ పార్టీలకు, పెళ్ళిళ్ళకు వేసుకోవడానికి మంచిబట్టలు కావాలని పెద్ద బట్టలషాపుకు వెళ్ళాం. లోపలికెళ్ళగానే వాళ్ళు చేసే మర్యాదలు, ఆర్యాటం చూసి మహా ఆనందపడిపోయింది! మామూలుగా చూపించిన వాటిల్లో నాకు నచ్చినవి మారుమాట్లాడకుండా తీసుకునే అలవాటున్న నేను, నాకు కావల్సినవి పక్కన పెట్టి మావారిని తీసుకరావడానికి పక్క కౌంటరుకు వెళ్ళాను. నేను మావారితో తిరిగివచ్చేటప్పటికి ఆ షాపు అతనితో మా అమ్మాయి చాలా సీరియస్గా మాట్లాడేస్తున్నది. 'ఈ చీర వేరే అంచులో వస్తుందా, ఈ పరికిణీగుడ్డ కలర్ బాగుంది. కాని ఇంకా మంచి క్యాబిటీలో వుందా, లేట్స్టు ఫ్యాషన్లో చూడీదారెల ఉన్నాయా?' అంటూ స్రశ్శలవర్తం కురిపిస్తున్నది. షాపు అతను మా అమ్మాయి పరిజ్ఞానానికి ముచ్చటపడిపోయి మేడమ్ గారికి ఇంకా మంచివి, నిన్ననే వచ్చిన చీరలు, డ్రెస్సులు లోపలినుంచి తీసుకరమ్మని అక్కడను సెల్స్బాయ్స్ను ఒకటే కంగారుపెట్టేస్తున్నాడు. ఈ హడావిడిలో నేను సెలెక్ట్ చేసుకున్నవి లోపలపెట్టేస్తుంటే వద్దని చెప్పడానికి వెళ్ళిన నన్ను చూసి షాపు అతను 'మీరు కాస్త పక్కకు తప్పకోండమ్మా, మేడంగారికి చూపించిన తర్వాత మీకు చూపిస్తాం.' అని వెంటనే స్రక్కకు తిరిగాడు. అతను అన్నతీరుకు నోటమాటరాక నేను ఆశ్చర్యపోతే, మావారు పక్కకు తిరిగి ముసిముసినవ్వులు నవ్వటం మొదలుపెట్టారు! మా అమ్మాయి షాపు అతను చూడకుండా నావైపు తిరిగి విన్నావుగా 'మేడం గారికి' (వల్లిపలుకుతూ) చూపించి తర్వాత నీకు చూపిస్తారు అంటూ కన్నుగిటింది!! ఆ షాపు అతను మధ్య మధ్యలో కోకాకోలాలు, ఐస్క్రీములు తెప్పిస్తూ మా అమ్మాయికి ఓపికగా అడిగినవన్నీ చూపించాడు.

దాదాపు రెండుగంటల తర్వాత సెలెక్ట్ అంతా అయిపోగానే అమ్మయ్య అనుకుంటున్న నేను, బిల్లు రాయబోతున్న అతనితో ఇన్ని కొన్నాము, ఎంత డిస్కౌంట్ ఇస్తారో చెప్పండి అంటూ నిలదీసి అడుగుతున్న మా అమ్మాయిని చూసి గతుక్కుమన్నాను. ఇప్పటివరకు పెద్ద గొప్పగా పోజులు కొడుతూ అదుండా, ఇదుండా అని అడుగుతూ సెలెక్ట్ చేసుకొని చివరకు ఇప్పుడే పల్లెటూరునుంచి బస్టికి వచ్చినవాళ్ళు బేరంచేసినట్టు బేరం ఆడుతుంటే నేను నమ్మలేకపోయాను. ఈ వినోదం అంతా తిలకిస్తున్న మావారు చాన్స్ వదులుకోకుండా ఎన్నోసార్లు బోలెడంత షాహింగు చేశావు, కానీ ఇలా బేరం ఆడావా, చూసి నేర్చుకో అంటూ జోక్ విసిరారు నామీద. మావారు అన్నదీ నిజమే. ఎన్నోసార్లు బోలెడంత షాహింగ్ చేసాము. స్రతిసారి నాకు నచ్చినవి ఎంచుకోవడం, వెంటనే మావారు అణాపైసలతో సహా డబ్బు ఇచ్చేయడమేగాని, ఇలా ధైర్యంగా ఎప్పుడూ బేరం ఆడలేదు మేము ఇద్దరము. మాతో కారుదాకా వచ్చిన షాపు అతను మావైపుకూడా చూడకుండా మా అమ్మాయితో మేడమ్గారు (మా అమ్మాయికి అప్పుడు పన్నెండేళ్ళు) చుట్టి తప్పకుండా మా షాహింగు రావాలి అంటూ తన బిజినెస్ కార్డ్ తీసి ఇచ్చాడు!!! తర్వాత మేము అదేమిటి అలా మొహమాటంలేకుండా అడిగేశావు అంటే,

మీకు ఏమీ తెలియదు, దట్ ఈజ్ వాట్ ఎవ్వరిబడీ డస్, ఐ హాడ్ సో మచ్ ఫన్! అంటూ తేలికగా కొట్టేసింది.

నాము మొదటినుంచి సినిమాలు అంటే ఆసక్తిలేదు. అందులో ఇక్కడికివచ్చాక వున్న కాస్త ఇంటర్వెస్ట్ కూడా పోయింది. పైగా ఇప్పుడు ఆక్ట్ చేసే వాళ్ళెవ్వరూ నాకు తెలియకపోవడంతో క్రొత్త సినిమా చూడటం అంటే సరదాలేకపోగా మూడుగంటలు సినిమాలో కూర్చోవడమంటే తలనెప్పి వస్తుంది. అందుకే సినిమాకు వెళ్ళడం అంటే మహా సరదాపడే మా చెల్లెలు నన్ను చూసి విసుక్కుంటుంది. కానీ ఈ విషయంలో మా అమ్మాయి, మా చెల్లెలు మంచి జోడీ. ఎందుకంటే ఇండియా వెళ్ళే వున్న లాభాల్లో సినిమాలు చూడటం ఒకటి అని అనుకునేరకం కనుక! ఒకసారి ఇద్దరూ కలిసి చెప్పినా వినకుండా మంచి ఎండలో మ్యాటినీ సినిమాకు వెళ్ళివచ్చారు. సరే ఏదో ఎండపడి వెళ్ళారని జాలపడి రాగానే టీఫెను, జ్యూసులు పట్టుకొని వెళ్ళాను. వాళ్ళల్లో వాళ్ళు ఒకటే నవ్వుకుంటూ మా కడుపులు నిండుగా ఉన్నాయి వద్దంటే వద్దన్నారు. కాసేపు అయ్యాక మా చెల్లెలు నా దగ్గరకు వచ్చి అక్కా! నువ్వురాలేదు కాని నేను, జ్యోతి భలే ఎంజాయ్ చేసాము అంది. ఏమిటి సినిమా అంత బాగుందా అని అడిగాను. పక్కనే ఉన్న మా అమ్మాయి వెంటనే ఛండాలంగా వుంది అని తపీమని సమాధానం చెప్పింది. నేను వూరుకోక అంత బాగాలేకపోతే మరి ఎంజాయ్ చేసామని చెప్పితారేం అన్నా దానికి వెంటనే మళ్ళీ మా అమ్మాయి సినిమాకోసం ఎవరు వెళ్ళారు, అక్కడ అమ్మే ఉల్లిపాయ సమోసాలు చాలా బావుంటాయని తెలిసి పిప్పీ నేను వెళ్ళాం అంది. నిజంగానే భలే వున్నాయి మామ్ అంటూ నాఫ్ కొట్టడానికి వెళ్ళింది! ఇంక మా చెల్లెలు నువ్వు ఇక్కడ పుట్టి పెరిగినదానివి సినిమాకు రమ్మంటే రావు, జ్యోతి చూడు అమెరికాలో పుట్టిపెరుగుతున్నా సినిమాకు చక్కగా రావడమేకాదు 'చెత్త తెలుగు సినిమా' ఎలా ఎంజాయ్ చెయ్యాలో కూడా తెలుసు, చూసి నేర్చుకో అని వత్తి పలుకుతూ మా అమ్మాయి రాగానే కన్ను కొట్టి (అసలు దానికి తనే నేర్పించింది!) బుజాన వేసుకొని బాత్ రూమ్ లోకి జారుకుంది!!

ఇంకొకసారి ఇండియా వెళ్ళినప్పుడు మా దూరపుబంధువుల ఇంట్లో ఏదో పూజ వుంటే అందరం వెళ్ళాం. మామూలుగా శ్రద్ధగా చూసే అలవాటున్నా అక్కడ అనుకోకుండా ఎన్నో ఏళ్ళ తర్వాత వరుసకు అత్తయ్యకూతురు నా చిన్ననాటి స్నేహితురాలు కనిపించడంతో ఇద్దరం పక్కకు వెళ్ళి కబుర్లు చెప్పుకున్నాం. సరే మావారు పాపం ఆ చిన్నరూములో ఉక్కపోతకు తట్టుకోలేక పడుతున్న అవస్థచూసు వాళ్ళ అబ్బాయి పక్కగదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత మా నాన్నగారు మా అమ్మాయి కదలకుండా ఎంతో శ్రద్ధగా కూర్చోని చూసినవైనం చాలా గర్వంగా అందరితో చెప్పుకోవడం మొదలుపెట్టారు.

అసలు మా అమ్మాయేకాదు, చూస్తున్నాంగా, మన పిల్లలందరు ఇక్కడ మనల్ని ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగిస్తారా! కానీ, వీళ్ళకు అక్కడకు వెళ్ళేసరికి ఎక్కడలేని బుద్ధిమంతితనం వస్తుంది. అక్కడ మనవాళ్ళందరినీ చక్కగా మంచి చేసుకుంటారు. వీళ్ళు పలికే చిలకపలుకులకి మన పెద్దవాళ్ళు మహా మురిసిపోయి మన పిల్లలమీద ఈగవాలనివ్వరు. పొరపాటున వాళ్ళ గురించి కంప్లెన్ చేసామా, మన బాధ అర్థంచేసుకునేది పోయి, తప్పు మనదే అన్నట్టు ఎదురు మనకే చీవాట్లుస్తుంటారు. రెంటికీ చెడ్డ రేవడు అంటే మనమేనేమో! మీరేమంటారు!!!

(P.S. My only interest in writing this article is to express my opinion and observation that our younger generation are much more honest, accommodative and practical than we are and they raise to the occasion when needed.... Syamala)

బాల్యమందు కష్టపడిన వాని భవిత అందమైన వ్రాతనలవర్చుకున్నవో
స్వర్ణపథము వోలె సాగు చుండు ముత్యములను బోలి ముదుము గూర్చు
కష్టపడని మనిషి కష్టాలపాలాను మనిషి మనసు దెలుపు మంచి దస్తూరిమే
వెన్నరీతి! స్వప్నసన్న మాట! వెన్నరీతి! స్వప్నసన్న మాట!

శ్రద్ధ గలిగియున్న సాధించునెద్దాని తనువు, మనసులకును తగిన వ్యాయామం
శ్రద్ధలేని పనులు సమసిపోవు నిచ్చి భద్రపరచు మెల్లవేళ
విద్యయందు శ్రద్ధ విజ్ఞానమును గూర్చు పుస్తకములు చదువ మస్తకమలరారు
వెన్నరీతి! స్వప్నసన్న మాట! వెన్నరీతి! స్వప్నసన్న మాట!

తోటివారినెప్పుడు తోబుట్టువులవలె నేను, నాదియనెడు నీచభావము వీడి
చూచువాడు జగతి శూరుడెను పరుల కొరకు కొంత పాటుపడుము
వైరమున్న మనిషి విజ్ఞత విడనాడు తరువులేరు తెల్ల పరులకుపకరించు
వెన్నరీతి! స్వప్నసన్న మాట! వెన్నరీతి! స్వప్నసన్న మాట!

-శేషం స్వప్నసన్నాచార్యులు
Karimnagar, AP

జన్మభూమి

ఇది మా 'నవ' జీవన వేదం
కదిలే జనసైన్య నినాదం
శ్రమదానమే ప్రమోదం
విజయాంధ్రమా ! నమామి !
జన్మభూమి ! జన్మభూమి !

ప్రతి ఊరు మరో నవ లోకం
ప్రగతీ పరిశుభ్ర పతాకం
హృదయాల పూలహారం
కృషి పూల లోని దారం.

క్రమశిక్షణ దారి ప్రయాణం
శిఖరాలను చేరుట గమ్యం
దృఢదిక్ష్ మా ప్రమాణం
సహకారమే విధానం

ఇది 'మా నవ' జీవన గీతం
కదలివి జనసైన్య నినాదం
శ్రమదానమే ప్రమోదం
ప్రణమామి ! అంధ్రభూమి !
జన్మభూమి ! జన్మభూమి !

అసమానత లేని సమాజం
ప్రజలందరి భాగస్వామ్యం
సమభావమే ప్రధానం
జననీ ! నమో నమామి !
జన్మభూమి ! జన్మభూమి !

- దూసి ధర్మారావు
Srikakulam, AP

'' అభిప్రాయాన్ని చప్పడానికి నీరసులు వణుకుతారు. తెలివి తక్కువ వారు దాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు. బుద్ధిమంతులు విషయ నిర్ణయం చేస్తారు. చతురులు దాని గమనాన్ని నిర్దేశిస్తారు. ''

- మదాం జన్నెరోలండ్

'' పక్షులు ఎగరగలగడానికి, మనం ఎగరలేక పోవడానికి కారణం వాటికి విశ్వాసబలం ఉండటమే. విశ్వాసబలం రెక్కలిస్తుంది. ''

- జె.ఎం. బ్యారీ(దిలిటిల్ వైల్ బర్డ్)